

Jesaja 57

Septuaginta (LXX)

1 ἵδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴφονται καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἥρται ὁ δίκαιος

2 ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ ἥρται ἐκ τοῦ μέσου

3 ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὥδε υἱοὶ ἄνομοι σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης

4 ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἡνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν οὐχ ὑμεῖς ἔστε τέκνα ἀπωλείας σπέρμα ἄνομον

5 οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάρογξιν ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν

6 ἐκείνη σου ἡ μερίς οὗτός σου ὁ κλῆρος κάκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς κάκείνοις ἀνήνεγκας θυσίας ἐπὶ τούτοις οὕν οὐκ ὀργισθήσομαι

7 ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ἐκεῖ σου ἡ κοίτη κάκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας

8 καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου ὕλου ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῆς πλεῖόν τι ἔξεις ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ

9 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄριά σου καὶ ἀπέστρεψας καὶ ἐταπεινώθης ἔως ἣδου

10 ταῖς πολυοδίαις σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ εἶπας παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα διὰ τοῦτο οὐ κατεδείθης μου

11 σύ τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου κάγῳ σε ἴδων παρορῶ καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθης

12 κάγῳ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὰ κακά σου ἢ οὐκ ὠφελήσουσίν σε

13 ὅταν ἀναβοήσῃς ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήμψεται καὶ ἀποίσει καταιγίς οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου

14 καὶ ἐροῦσιν καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὄδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὄδοῦ τοῦ λαοῦ μου

15 τάδε λέγει κύριος ὁ ὑψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα ἄγιος ἐν ἀγίοις ὄνομα αὐτῷ κύριος ὑψιστος ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος καὶ ὀλυγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμένοις τὴν καρδίαν

16 οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα

17 δι' ἀμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνός ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ

18 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἔώρακα καὶ ἵασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν

19 εἰρήνην ἐπ' εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσιν καὶ εἶπεν κύριος ἵασομαι αὐτούς

20 οἱ δὲ ἄδικοι οὗτως κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται

21 οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν εἶπεν κύριος ὁ θεός